

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ Η ΜΟΔΙΣΤΡΕΣ

(Άπό την Απομνημονεύματα του Ανελούνθου του Ναπολέοντος για τη Σαιντ-Πλαιρ)

ΙΝΑΙ γνωστὸ ἀπὸ τὴν ιστορία πόσῳ φιλάρεσκῃ ἡταν ἡ σύζυγος τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος Ἀντοκράτερα Ιωσηφίνα. Τις περισσότερες δόρες τῆς ἡμέρας τις περνοῦσε ἀνάμεσα στις διάφορες μοδίστρες καὶ τις καπελλούνδες της, δοκιμάζοντας νέα φορέματα καὶ καπέλλα. Τὸ κακὸν δικαῖον εἶνε δὲν τῆς ἔφτανε αὐτὸν ἀλλὰ εἶχε δώσει ἐντολήν, καθάς φορά ποὺ ἡ μοδίστρες της εἰχαν νά τις δεικνύουν τίποτε καινούργια «μοντέλα», νά εἰσάγωνται στὴ Μεγάλη Αἴθουσα τῶν Ἀνακτόρων διότι εἶναν θερινά.

Ο Ναπολέων δικαῖος ἦταν ἀντιθέτου γνώμης καὶ εἶχε κατηγορηματικῶς ἀπαγορεύειν στὴν κυρία την Λαροφουκά, κωπία τῆς τιμῆς τῆς Ἀντοκράτερας, νά ἐπιτρέψει τὴν εἰσόδο τῶν καπελλούνδων καὶ μοδίστρων τῆς γυναικας του στὴν Μεγάλην Αἴθουσα.

— Οφείλονταν νάναρμενον, τῆς εἰπε, στὰ δωμάτια τῶν δεσποινίδων τῆς τιμῆς, ὅπου τοὺς δεχθῆ ἡ Ιωσηφίνα. «Ἐπ’ οὐδενὶ λόγῳ δικαῖον εἶπεν ποτέ...» στὴν αἰθουσα τῆς ηποδοχῆς, ἡ στὴν μεγάλη γαλαρία.

Η ἀντικούσουμένες αὐτές διαταγές Ἀντοκράτορος καὶ Αντοκρατείρας δημιουργούνται τὸν κόσμον μεταξύ της Νετεών, τῆς Επειρωτικῆς πόλεων καὶ τῆς Αἴθουσας.

Μία μέρα, δηλαδή, ὁ Ναπολέων ἄνω ἐπέτρεψε ἀπὸ ἓντες ὑποχρηματικῶς συμβούλιο, ἀντελήφθη σὲ μᾶς γνωνά τῆς αἰθουσῆς ὑποδοχῆς τὴν μοδίστρα κυρία Νετεών, ἡ οποία μάλιστα συνωδεύετο ἀπὸ δύο χορωτῷνες κοπέλλας φορτωμένες με καπελλίρες καὶ τεράτια χαροτροπίαν κυρία. Μόλις την εἰδεῖ (μολονοτοῦ ἡ ταλαπωριανή κυρία Νετεών, προσανθομένη τὴν θύελλαν), προσπαθούντες νά κρυψθῇ πίσω ἀπὸ τὰ παρεργούμενα στὴν αἰθουσα πρόσθιας της Ναπολέων προχωρῶσαι κατ’ εὐθείαν πρὸς αὐτήν καὶ τῆς εἰπε με μεγάλην αὐστηρότητα :

— Ή θέσις σας, Κυρία, δὲν εἶνε ἔδω! Νά πάτε ἀμέσως νά βρετε τὶς γυναικες τῆς Αντοκρατείρας.

Κατόπιν φώναζε τὴν κυρία τῆς τιμῆς Λαραλέτ, τὴν δοπιάνην... ἐλούσαν κυριολεκτικά, μολονότι οὔτε ἔγνωριζε κανή φωτική δῆλη ή! Ιωσηφίνα εἶχε παραγγείλει στὴν μοδίστρα της γάληθα στὰ ἀνάτολα.

Τὸ μεσημέρι τέσσερας ἵδιας, ἡμέρας, ἄνω ἐγενεράτικε μαζὶ μὲ τὴν Αντοκράτερα, δηλαδή, ὁ Ναπολέων τῆς εἰπε δυνατόν εἰς ἐπήκοον δῶλων τὸν παρευρισκομένων :

— Αν ἔξακολουθην νά φένονται τὶς μοδίστρες σου στὴν Μεγάλη Αἴθουσα, δόπον οἱ ἀξιωματικοὶ μου τὶς πειράζουν καὶ τὰ τιμούν, σὲ ποιειδούων δὲν θὰ τσακωθοῦμε για καλά...

Η Ιωσηφίνα τοῦ ηποδεύθηκε δὲν δέν θά τὸ «ξανάκανε». Θὰ ἡταν δικαῖον τούλατσον... ή δεκάτη φορά τοῦ ἔδυνε τὴν ὑπόσχεση αὐτή! ...

“Υστερεῖ” ἀπὸ λίγες μέρες — μία Κυριακή — ἄνω ὁ Αντοκράτωρ, διάσχισε τὴν μεγάλη γαλλαρία γιὰ νά πάρῃ στὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἀνακτόρων καὶ νά παρακολουθήσῃ τὴν λειτουργία, παρείησης, ἀνάμεσα στοὺς ἀξιωματικοὺς του, μία γυναικά διλογονάχη ποὺ φωνίστων σάν κατὰ νά περιμένει. Τὴν ἀνεγνώρισε ἀμέσως : ἡταν... ἡ καπελλοῦ κ. Νιεπώ!

— Τί γινείστε ἔδω, Κυρία; τὴν ἐρώτησεν αὐτηρά. — Μεγαλεύστε..., ἀνάμενο τὶς διαταγές τῆς Α. Μ. τῆς Αντοκράτερας... ἐνέβλισεν ἡ κυρία Νιεπώ.

— Πάλι... Εἶχα ἐν τούτοις κατηγορηματικῶς ἀπαγορεύειν νά μπάνετε δημόσια... Καὶ χωρίς νά τὴν τίποτας ἀλλο, δηλαδή, ὁ Ναπολέων ἔφενε γε μὲ βιαστικὰ βήματα, καὶ αἰκόνικος ἡ τὸν θυμό.

Μόλις ἐπέτρεψεν ἀπὸ τὴν ἐκκλήσια, ὁ Αντοκράτωρ πῆγε κατ’ εὐθείαν στὸ δωμάτιο τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τυπώησε τὴν πόρτα.

— Ο στρατάρχης Ντυρόκ εἶνε μέσα; ; ρώτησε δὲν τοὺς ἀνοιξαν. — Οχι, Μεγαλεύστε.

— Να τὸν φωνάζετε ἀμέσως. Τὸν πειρίμενο.

Οι διάφοροι ἀξιωματικοὶ τοῦ παλατίου τρέξαν ἀμέσως νά βροῦν τὸν Ντυρόκ. Οὕτι στὰ Ανάκτορα δικαῖον, οὗτε στὸ πάτητον τοῦ βρεσκόντων...

Ο σκοπός μάλιστα τοὺς πληροφόρησε δὲν κατὰ σύμπτωση, ἔκεινο δὲ πρώτο, δηλαδή, δηλαδή, οἱ Μέγας Στρατάρχης εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ παλάτι προθ-ρόποι, πρὶν ἀπὸ τὴν λειτουργία.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ναπολέων ἀνυπομόνησε ξανατῆγε στὸ δωμάτιο τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας γιὰ νά πληροφορηθῇ ἔναν τὸ Ντυρόκ εἶχε λείθει.

— Τὸν περιμένουμε, Μεγαλεύστατε, ἀπὸ στιγμῆ σὲ στιγμῆ... τοῦ ἀπάντησαν.

— Ο Σαβαρὸν είνε στὸ πάλατο... (Ο Σαβαρὸν, ἡταν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους).

— Φαλιστα, Μεγαλεύστατε.

Σὲ λιγὸν ὁ Σαβαρὸν εἰσήγετο στὸ Ιδιαίτερο γραφεῖο τοῦ Ναπολέοντος.

— Ακοῦστε Σαβαρὸν, τοῦ εἰπε ὁ Ναπολέων μάλις τὸν εἰδε. Κάποια καπελλὸν εἰσεχώρησε σῆμερα στὴ μεγάλη γαλλαρία παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴ διατήρηση μουν... Ισχυρίζεται δι τὴν ἔκλεσην ἡ Αντοκράτερα... Αὐτὸν δικαῖον δὲν μπορεῖ νά είνει ἀληθεύει. Θὰ βρίσκεται ἀκόμη κάπου μέση στὸ παλάτι... Πηγαίνετε, Σαβαρὸν, συλλάβετε τὴν καὶ δηλητήσατε τὴν στὶς φυλακὲς ἡτοῖς Μπισέτο!...

— Ο Σαβαρὸν ἀνέχωσε τὸ μέσον της ημέρας.

— Έφασκε γιὰ τὴν δεσποινίδα Ντεπώ, δὲν μπόρεσε δικαῖος νά τὴν ἀνακαλύψῃ πουθενά.

— Εν τῷ μεταξύ τὸ Ντυρόκ κατέφθασε στὴν Ανάκτορα. Τὸν ειδοπίσσαν ἀμέσως φυσικά, δι τὸν ζητοῦσε δι Αντοκράτορα. Ο Ναπολέων ἀπανέλευθε καὶ στὸν Ντυρόκ τις ἐντολές πούχε δῶσει καὶ στὸν Σαβαρὸν.

— Μεγαλεύστατε, μοι ἐπιτρέπετε νά..., επεχείρησε νά πηδή Ντυρόκ.

— Νά κάμετε αὐτὸν ποὺ σᾶς λέω!

— Άλλα, Μεγαλεύστατε...

— Υπάρχουσα, Ντυρόκ!

— Ο μέγας στρατάρχης ἐσπεύσας στὸ διαμέρισμα τῶν δεσποινίδων τῆς τιμῆς τῆς Αντοκράτερας, δύον καὶ συνίνησε τὸν Σαβαρὸν, τὸν οποίον πρόστεψε νά φυγαδεύῃ τὴν δυστοχή δεσποινίδα

Ντεπώ, ἐάν δὲν είλε πορφράσει νά φύγῃ.

— Νά φύγῃ,... ἀδυόντος! Είνε ἀκομή διδῷ, ειμαί βέβαιος γι’ αὐτὸν... «Εχω βάλει σκοπούς στὶς ἔξδους καὶ ἔχω απαγορεύειν νά βγῃ ἀπ’ τὸ παλάτι διοισοδήποτε!»

— Συλλογίσοντας πώς είλε μιά γυναικά... Καὶ πώς διάτοκράτος πάνω στὸν θυμό του... είλε στὸ στρατάρχης.

— Μά γι’ αὐτὸν ἀκριβῶς έλμαι κατενθουσασμένος! Σὲ βεβαώνω πως κι’ ἐστὸν διὸ θῆσον τοσού πονόψυχους μαζὶ της αὖ... πουλούσαν καπελλόντας καὶ στὴ δική σου γυναικά! Μ’ ἔχει καταστρέψει, φύλε μου, αὐτὴν ἡ καπελλόντα, μούχει φύλε δηλ μια τείτου εὐκαρπία γιὰ νά τὴν ἐδικύνησε! Και μού λέξ, τῷρα που βρήκα μια τείτου εὐκαρπία γιὰ νά τὴν ἐδικύνησε! Ήλα τῷρα, έσσο ειλικρινής: ἐάν στην θέση δεσποινίδος σου, δὲν διεριθάσοντας ὁ Λερόδ, δι φάρτης τῆς γυναικός σου, δὲν θὰ φρισκάστοντας ὁ Λερόδ, δι φάρτης τῆς γυναικός σου, δὲν θέμανται...

— Ο Ντυρόκ χαρογέλασε. Δὲν κατώρθωσε δικαῖος νά ἐμποδίσει πάντα τὸν Σαβαρὸν.

Καὶ πράγματα ὑπέρ τοῦ παρέλασε... διότι τοῦ παρέλασε... διότι τοῦ παρέλασε... καὶ μισοτεθαρέαν ἀπὸ τὸν φόρο της, τὴν ὕδηγησαν στὴν Μπισέτο που καὶ τούτη ἐνέλεισαν!

Στὴν φυλακή, φυσικά, δὲν ἔμεινε πολὺ: τὴν ἐπομένη, δι Αντοκράτορα ποὺ είλε ποτὲ νέαν εἰσερχόμενη διαταγή νά τὴν ἀφίεισθαι.

— Αρκεῖ, εἰπε, νά μή ξαναπατήσῃ στὴν Ανάκτορα ἡ κυρία αὐτή!

Καὶ πράγματα ἀπ’ τὴν ἡμέρα αὐτή δὲν ξαναπάτησε οὔτε Ντεπώ, οὔτε καμμάτα ἀλλη μοδίστρα στὸ Παλάτι...

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΧΩΡΑ

“Η Ισλανδία, χώρα κατ’ ἐξοχὴν ἡ ηφαιστειώδης είνε γεμάτη ἀπὸ θερμές πηγές.” Η θερμές αὐτὲς πηγές είνε τόσο πολλές, δισταστερές καὶ αἰματηρέστερες, έρωτικές τραγωδίες πούντας τὴν Ελλάδα.

“Ετοι μηδενὶς δέν στοιχίζουν τίποτε στὴν Ισλανδία, ἀφοῦ τὸ ζεστὸ νερό παρέχεται διωρέαν.

Σημειωτέον δι τὸν φύγοντας τὴν ιτική της Ισλανδίας καὶ μερικές τρόπες ἀπὸ τὶς δοτούσει βγαίνει ἀτιμός. Στὶς τρύπες αὐτὲς μπορεῖ κανεὶς θαυμάσιος νά βράσῃ τὸ φαγητό του!...

“Οισιμένος οἱ δικοί μας καρδον. νιάριδες” μ’ δηλ τὴν αἰσχρούερδεια τους δὲν θὰ είχαν διόλου πέρασται στὴν Ισλανδία!...

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΣΤΟ “ΜΠΟΥΚΕΤΟ”
“Η συγκινητιώτερες καὶ αίματηρέστερες έρωτικές τραγωδίες πούντας τὴν Ελλάδα.
Α΄ ΜΙ ΑΥΓΟ ΚΑΡΑΙΑΙ, Ο ΜΙΜΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΙΡΗ,
κ.τ.λ. κ.τ.λ.